

det er ogsaa umuligt, hvad enten det ærebe Medlem vil lade Markententeren levere den eller lade den Menige gaae i Byen og spise den. Det ærebe Medlems hele Betragtning, at man nu, da Alle skulle være Soldater, kunde lade de menige Soldaters Lønning være mindre, kan jeg aldeles ikke forstaae, thi naar en ufornuende Mand ikke faaer saameget i Lønning, at det er ham muligt at kjøbe, hvad der er nødvendigt til hans Livsunderhold, kan det ikke i allerminste Maade hjælpe ham, at der er mange Andre i samme Tilfælde som han; jeg kan slet ikke begribe, hvorledes dette skulde have nogen Indflydelse paa den, der trænger til en forøget Lønning. — Da jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at bemærke, at de ærebe Medlemmer, der have været enige med mig i at stille Forslaget under Nr. 4, ville, forsaavidt den høitærede Formand anseer det for muligt, tage dette Forslag tilbage, forsaavidt den høitærede Krigsministers Forslag under Nr. 1 skulde blive vedtaget, ligesom jeg for mit Vedkommende i saa Fald indtrængende vil raade til, at Alt, hvad der gaaer ud paa en Forbedring af Lønningen, forkastes, thi jeg er overbevist om, at hvis den høitærede Ministers Forslag vedtages uden Tilfætning, vil man hurtigere engang i Tiden komme til en taalelig Lønning, end naar man vedtager det med den Smule Væmpelse, som paa forskjellige Steder er foreslaaet.

Formanden: Det er altsaa den ærebe Forslagsstillers Mening, at Forslaget under Nr. 4 betingelsesviis er taget tilbage, eller med andre Ord, at det hertilfalder, hvis den høitærede Krigsministers Forslag bliver vedtaget. Det er vel paa alle Forslagsstilleres Vegne, at det ærebe Medlem har afgivet denne Erklæring.

N. Jensen: Ja!

S. M. Petersen: Jeg skal bemærke, at dersom dette Tilfælde indtræffer, optager jeg Forslaget.

Formanden: Det er altsaa under alle Omstændigheder fastholdt. — I Forbindelse hermed

skal jeg gjøre opmærksom paa, at dersom Forslaget under Nr. 2 vedtages, er det en Selvfølge, at Forslaget under Nr. 4 ikke vil komme under Afstemning, da det gaaer ud paa det Samme.

Krigsministeren: Jeg har ikke troet at burde gaae i Detail med Hensyn til, hvorvidt et tarveligt Ophold kan tilveiebringes for de 20 § om Dagen, der ere tillagte de Menige i Lønning, men jeg skal dog, da min Paastand har været bestridt fra flere Sider, og da man navnlig har opfattet mine Uttringer, som om jeg alene støttede mig paa Officerers Erklæringer, bemærke, at jeg har undersøgt Forholdet ved 2 Afdelinger, som ligge i Leir i Nærheden af Kjøbenhavn. Der gives sund Middagsmad for 9 § hos Markententeren, men Mandskabet er ikke tvunget til at spise hos denne; en stor Deel af Mandskabet søger sin Middagsmad et andet Sted i Nærheden, men Afdelingen har Indseende med, at de faae varm Middagsmad og for denne betale de 11 §. Der søres ikke nogen Klage herover, Mandskabet er tilfreds, alle de, der kjende Forholdet, ere enige om, at det er sundt, men tarveligt Middagsmad. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa det Betænkkelige i, at vi foreholde den hele Klasse af Menige, at de ikke bør komme ud af det med 20 § om Dagen, de ere Alle komne ud af det dermed indtil idag, og de ville fremdeles komme ud af det dermed, naar man ikke vedvarende forsikrer dem, at det er umuligt, og derved vækker Forhaabninger, som dog maaskee ikke kunne tilfredsstilles, og bringer dem navnlig til at gjøre større Fordringer, end de hidtil have gjort. Det er en høist betænkkelig Fremgangsmaaade. De komme ud af det nu, og hvad deres Maaltider angaaer, da nydes disse meget ofte af Officerer og Underofficerer, naar Døvelserne ere saaledes indrettede, at de ikke kunne søge deres Maaltider, hvor de pleie at søge dem, og medens de indbrømme, at disse Maaltider ere tarvelige, sige de dog, at de ere sunde og gode, og at de befindes sig overmaade vel der- efter. Jeg skal derfor fraraade, at man paa blotte løse Forestillinger gaaer ind paa at behyrde Statskassen med en saa bethdelig Udgift.